

Gazeta Wielkopolska.

Wschód słońca o godzinie 3 min. 38.
Zachód o godz. 8 min. 25.

Kalendarz historyczny: Dnia 22 czerwca 1264 zniesienie zupełne Jadźwingów. — 1698 przymierze w Rawie przeciw Szwecji pomiędzy Augustem II. i carem Piotrem.

W kalendarzu rzymskim: Paulina biskupa.
W kalend. słow: Broniwoja.

„Gazeta Wielkopolska“ wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświętych. W Poznaniu wynosi **przedpłata** kwartalnie 1 tal. 5 sgr., miesięcznie 15 sgr., tygodniowo 4 sgr.; na pocztach w cesarstwie niemieckim 1 tal. 12 sgr. 3 fen.; w austriacko-węgierskiej monarchii przedpłata roczna w c. k. urzędach pocztowych 6 złr. 55 centów srebrem i 3 złr. 37 centów w papierach bankowych; abonując wprost w Administracji Gazety Wielkopolskiej 12 złr. w pp. bank.; w innych krajach cena miejscowa z doliczeniem odnośnego portoryum. Za **inzeraty** płaci się po 1 sgr. 6 fen., za reklamy po 3 sgr. od przestrzeni wiersza drobnego pięciolamowego. Takowe przyjmują się w **Administracji** Gaz. Wielkopolskiej, jako też u pp. **Fontowicza**, w Bazarze, **C. Adamskiego**, ul. Wrocławska 9, **Kaufmann et Palme**, plac Sapieżyński i **S. Zychlińskiego**, ulica Berlińska 11, w Poznaniu; **F. W. Rakowskiego**, w Obornikach; **L. Zboralskiego** w Pleśzowie; **Bonifacego Nowakowskiego**, we Wrześni; **R. Mosse**, w stołecznych miastach Niemiec, Pradze, Wiedniu i Zurychu; **Haack et Rabehl** w Berlinie i Szczecinie; **E. Schlott** w Bremie (Bremen). Ogłoszenia, mające być umieszczone w najbliższym numerze, winny być złożone w Administracji przed godziną 10 z rana. — **Listy** przyjmują się tylko franco. — **Rękopisy** mniejszych rozmiarów niszczą się; większe zwracają się na poprzednie żądanie. — **Redakcja i Administracja** św. Marcin nr. 82 i ulica Podgórna nr. 5. **Ekspedycya**, Piekary nr. 7, wydaje gazetę od 5 do 7 godziny z południa.

Odezwa Rady Nadzorczej.

Walne zgromadzenie Akcyonaryuszów *Gazety Wielkopolskiej* uchwaliło jednoznacznie w dniu 12 b. m., ażeby wezwać jak najprędzej do zapłacenia zaległych jeszcze wpłat na akcye, [takowe ściągnąć niezwłocznie, a przy pomocy uproszonych osób zaufanych po powiatach, zarazem i większą ilość akcyy w obieg puścić.

Odwołując się więc na § 6. ustawy Stowarzyszenia, przypominamy zbliżający się dzień 15 lipca b. r., do którego to terminu wszystkie kwoty wpłacone być winny, i prosimy dotychczasowych pp. Akcyonaryuszów o spieszne nadesłanie wszelkich zaległości. Nadto nadmieniamy, że walne zgromadzenie uradziło, a Rada Nadzorcza żywi tę pewną nadzieję, iż każdy z pp. Akcyonaryuszów przyczyni się zechce do pozyskiwania nowych. Tym sposobem będzie *Gazeta Wielkopolska* w możności dopełnienia postawionego sobie zadania, i rozwinięcia tej skutecznej dla sprawy naszej działalności, jakiej sobie życzone przy jej zakładaniu, a co się w terażniejszej groźnej chwili tém potrzebniejszym okazuje. Tę działalność rozwija też *Gazeta Wielkopolska* w miarę sił, a to jej przyzna każdy nieuprzedzony z czytelników, jeżeli uwzględni nagłość rozpoczęcia i krótki czas jej istnienia. Wypełnienie życzeń wyżej wypowiedzianych ułatwi pismu dobry rozwój i postawi je na tém stanowisku, na którém i założyciele sami i całe społeczeństwo nasze widzieć je pragną.

Poznań, dnia 20 czerwca. 1872.

RADA NADZORCZA Stowarzyszenia Założycieli Gazety Wielkopolskiej.

Telegramy.

Rzym, 19 czerwca. Papież przyjmował dzisiaj deputacye zagraniczne i wezwał je, aby się modliły za Konstantynopol, gdzie oplakana schizma znajduje pomoc i opiekę. Ojciec św. błogosławił po szczególe Hiszpanii, Francji, Anglii i Włochom a nadewszystko Belgii.

Madryt, 19 czerwca. Minister skarbu wysłał polecenie do hiszpańskich agentów w Londynie i na innych miejscach, aby bieżące kupony od długu zagranicznego wypłacone zostały.

Wersal, 20 czerwca. Porozumiewania się pracy w przedmiocie wewnętrznego stanu kraju na nowo podjęte zostały i ostatecznie doprowadziły do postanowienia, ażeby wysłać deputacyą do prezydenta Rzeczypospolitej, która mu objawi swoje zdanie co do wewnętrznych stosunków. Deputacya dziś o 2ej z południa przez p. Thiersa przyjmowaną będzie.

Ateny, 19 czerwca. P. Ferry, poseł francuzki przy tutejszym dworze, doręczył notę swego rządu, w której Francya domaga się zwrotu 30 milionów, jakie w roku 1832 Grecyi była pożyczyla.

Paryż, 20 czerwca. Na odbytej u p. Thiersa konferencji bankierów miano podobno jednogłośnie na to się zgodzić, że zaciągnięcie pożyczki na całą sumę trzech miliardów byłoby korzystniejszym od częściowych pożyczek.

Waszyngton, 19 czerwca. Konwencye demokratyczne stanów Arkansas, Alabama i Maryland oświadczyły się za kandydaturą Horacego Greeley na prezydenta.

Londyn, 20 czerwca. Bank angielski zniżył dyskonto z 3½ na 3 procent.

Wybór Papieża.

Zaledwo prawodawstwo niemieckie załatwiło się z kwestyą Jezuitów i zakonów, aliści nową wysuwają sprawę, naturalnie jeszcze głębiej w najwewnętrzniejsze, najświętsze urządzenie kościoła sięgającą.

Niemieckie inspirowane dzienniki poczynają na dobre roztrząsać prawo wyboru papieża w tej jawnej dziś już myśli, żeby z tego wywieść (a raczej żeby cesarstwu niemieckiemu przywłaszczyć,) prawo do wpływania na tenże wybór.

Sprawę tę poruszono najprzód w osobnej broszurze wydanej w niewielu początkowo egzemplarzach w Monachium, której autor roztrząsając historycznie dawniejszą praktykę państw, podawał nibyto tylko sam, historyczne daty i starał się wyjaśnić, jakie prawo a raczej zwyczaj tak zwaną „ekskluzywę“ miał znaczenie i w jaki sposób które gabinety z niego korzystały.

Wywód napisany bardzo spokojnie czynił wrażenie prostego historycznego studium, a koniec do wyboru i osoby terażniejszego Ojca św. zwracający się, pełen uszanowania i życzliwości niejako, pozostawiał czytającego w wątpliwości co do stanowiska, przekonań i zamiarów autora.

Pierwsza Augsburgska *Allg. Ztg.* zajęła się cztery dni wprzody tą kwestyą w artykule „Die naechste Papstwahl“ (nr. 165 z 13 b. m.), a następnie podała rozbiór broszury (nr. 169 z 17 czerwca) dopowiadając, czego broszura z lekka tylko dotknęła.

Zawsze przecież, choć już o znaczny krok dalej sprawę posunięto, były to tylko luźne głosy, prywatne zdania tego lub owego pisma, które prawda co raz więcej powtarzały inne dzienniki, jednakże jako wyraz osobistych lub stroniczych życzeń, a nie jakoby prawdziwy zamiar i życzenie rządu.

Włoska „*Voce della Verità*“, poznała przecież od razu, dokąd to zmierza i ostrą dała odprawę objawianym zachciankom, to zaś spowodowało przeciwników do szybkiego skupienia już rzuconych w rozstrzeleniu myśli, które się też w pozytywne twierdzenia i żądania gabinetu niemieckiego skryształizowały, a w nr. 141 *Nordd. Allg. Ztg.* dziś wyraz znalazły.

Pismo to twierdzi:

1. żadnemu rządowi, który ma także i katoli-

ckich poddanych, nie może być rzeczą obojętną, kto jest papieżem;

- od najdawniejszych czasów uznany był interes państw i nad katolikami także panujących w wyborze papieża, raz dla tego, że osobistość ich obchodziła, a potem aby się wybór działy w przepisanych formach i był ważny;
- zład dziś rządy mające i katolickich poddanych także muszą się sumiennie zastanowić, czy mogą nowowybranego uznać za papieża lub nie;
- że wybrany, któregooby większość europejskich panujących za papieża nie uznała, nie byłby papieżem, jak biskup przez rząd krajowy nieuznany nie jest (??) biskupem;
- że przez ogłoszenie dogmatu o nieomyślności złamana jest władza biskupów i powaga a samodzielność ich ustala, ponieważ dziś papież dla siebie windykuje prawo interwencyi w każdej dyecezyi i głosi, że każdej chwili może dane pełnomocnictwo biskupowi odebrać a w miejsce dyecezyalnego biskupa swoją władzę postawić;
- że przeto biskupi są dziś tylko narzędziami, urzędnikami papieża, dla tego rządy muszą przy wyborze papieża zważać na osobę wybranego i ważność wyboru.

Długi a subtelny i kunsztowny ten sylogizm powiada po prostu: cesarstwo niemieckie nie kontentuje się tém, co u siebie przeciw kościołowi stanowi i podejmuje, lecz przypisuje sobie i przywłaszcza ostatecznie prawo wpływania na wybór papieża, a jeżeli mu się to nie powiedzie, wybranego bez cesarskiego zezwolenia nie uzna i nie dozwoli mu wykonywać namiestniczej władzy pasterskiej u siebie.

Oto najnowszy, wczesny i zaradny krok cesarstwa i plan dalszej jego ekstyrapacyjnej walki z katolicyzmem!

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Poznań, 21 czerwca.

Jak *Nordd. Allg. Ztg.* donosi, miał biskup wamiński ks. dr. Kremetz odpowiedzieć ministerstwu na stawione mu pytania przed upływem terminu za ostateczny oznaczonego. Jakiego rodzaju jest ta odpowiedź, rzeczony organ mi powiada. Zresztą prasa nietylko niemiecka zajmuje się świeżo uchwalonym prawem względem Jezuitów i w ogóle stanowiskiem, jakie cesarstwo niemieckie zajmuje względem kościoła katolickiego i jego Głowy. Określa je bliżej artykuł nasz wstępny.

Podobne stanowisko jak Niemcy, zamierza, jak się zdaje, i centralistyczny rząd austriacki zająć względem Rzymu. Wynika to poniekąd z jego żydowsko-bezwyznanionego usposobienia a po części z konstatacji, jakie stósunki dyplomatyczne wytwarzać się zdają. Zamierzona podróż cesarza uważaną jest przez opinię europejską za znamię i dowód jeżeli nie formalnego przymierza austro-włosko-niemieckiego to przynajmniej ściśłego porozumienia co do głównych dążeń, zwróconych z jednej strony przeciw kościołowi katolickiemu i jego Głowie, a z drugiej strony przeciw Francji i Rosji.

Świta cesarza austriackiego w jego podróży do Berlina będzie miała przeważnie wojskowy charakter. Ma się bowiem składać z ministra wojny Kuhna, arcyksięcia Albrechta i Wilhelma a nadto jeszcze z ministra spraw zewnętrznych hr. Andrassego.

P. Thiers odbył z najznakomitszymi naczelnikami domów bankierskich konferencją, na której osądzono za korzystniejsze zaciągnięciem od razu pożyczkę całych trzech miliardów, Niemcom wypłacić się mających, niż kilka pożyczek mniejszych.

Wedle uchwał powziętych w Zgromadzeniu narodowym w sprawie organizacji wojskowej będą się na przyszłość w każdym pułku francuskim znajdowali żołnierze trojakiemu rodzaju, tacy, którzy pięć lat lub rok i tacy, którzy tylko 6 miesięcy służą.

Rząd francuski zażądał od greckiego zwrotu 30 milionów franków, jakie mu pożyczzył r. 1832.

Staje się coraz prawdopodobniejszym, że spory Stanów Zjednoczonych północnej Ameryki z Hiszpanią o Kubę i z Anglią o Alabamę wkrótce w sposób przyjacielski załatwione zostaną.

Wiadomości urzędowe.

Npan raczył dotychczasowego pastora Maksa Reicharda w Strassburgu w Alzacji mianować radcą konsystorsalnym i członkiem konsystorza prowincji poznańskiej, pozasłużbowego zaś referendaryusza rejencyjnego Wolffgramma landratem powiatu stołupiańskiego.

NIEMCY.

Berlin, 20 czerwca. W radzie związkowej zamowiano się zaraz po zamknięciu sejmku prawem przeciw Jezuitom, jakie wyszło z obrad parlamentu. *Nat.-Ztg.* twierdzi, że tylko jeszcze zdanie Bawaryi nie wypowiedziane stanowczo, sądzi przecież, iż minister Fäustle wróci wnet z bawarskiej stolicy do Berlina z potrzebnie informacjami, które z opinią większości rządów związkowych będą w zgodzie. — Rada związkowa zapewne jeszcze dłuższy czas pozostanie zebrana w Berlinie, aby instrukcje wykonawcze do praw nowo wydanych wygotować.

Układy Francji z Niemcami o spłatę reszty kontrybucji mają być na najlepszej drodze. Thiers oddał p. Arnimowi sformułowane propozycje, które dziś już są w Berlinie, a w zasadzie niewątpliwie przyjęte zostaną. Jeden miliard ma być zapłacony do 15 lutego p. r., Niemcy zaś cofną już po zapłaceniu pół miliarda wojska swoje z departamentu Marne i Haute Marne. Drugi miliard w 1873 r., trzeci a raczej ostatni miliard odbiorą Niemcy w 1874. Dotąd wzbraniały się Niemcy i niechciały zmniejszyć armii okupacyjnej, która 50,000 wynosi. Minister Goulard oświadczył, iż pół miliarda ma już do dyspozycji.

Unioniści niemieccy w Berlinie poczynają się skarżyć na podnoszącą głowę partykularizm południowy, mianowicie w Wirtembergii. Nowo powołany tameczny minister spraw wewnętrznych p. Sick nie zadowolnia ich wcale. Zarzucają mu, iż patrzy przez spary na wycieczki organu separtystycznego *Beobachter*, że uwzględnia klerykałów, a partykularystyczne nadzieje w kraju podsyca zgrabnym wskazywaniem na wznoszące się siły Francji, oraz na potężną armią Austrii.

Drobne pisma po powiatach, zostające pod wpływem rządu, coraz to częstszych pozwalają sobie wycieczek przeciw instytucjom cesarstwa, a to wszystko ma początek w nieprzychylności wirtemberskiego dworu do cesarstwa i Berlina. — Z Monachium donoszą, że znany p. Lutz sprzykrzył sobie ministerstwo oświecenia i ma objąć tekę spraw wewnętrznych a podobno i prezeso-stwo w ministerstwie stanu.

Konferencje pedagogów i przyjaciół szkoły elementarnej, które zwołał Dr. Falk i pilnie dotąd na nich bywa, odbyły już się po siedem razy i w dość wyczerpujący sposób w rzecz wnika. Pomówimy o nich obszerniej następnie, tu dodajemy, że na 7. posiedzeniu wspomniano także i o języku polskim, ale jako obcym, jako przedmiocie do wykładu w szkołach średnich.

Streszczenie głosów poselskich z ostatniego posiedzenia w czasie dyskusji nad prawem przeciw Jezuitom podamy następnie według stenogramów, aby uniknąć mylnego przedstawienia rzeczy, które nieuniknione prawie, jeżeli się z referatów niemieckich sejmowych korespondencji korzystać tylko może. Dodajemy przytém, że z polskich posłów nikt już nie przemawiał.

Główna i jako gorączkowo naprzód wysuwana sprawa odwiedzin austriackich w Berlinie przycichła nagle, co naprowadza prawie na domysł, że uważano ją raczej za środek w czasie obrad nad prawem przeciw Jezuitom, aby pokazać zgodność z katolickim państwem.

ZIEMIE POLSKIE.

Wileńskie biuro wzajemnego ziemskiego kredytu sprzedaje w witebskiej, mohylewskiej i mińskiej gubernii od maja do sierpnia r. b. za prywatne i rządowe długie 20 majątków, wynoszących 33,189 dziesiątyn, a oszacowanych na 326,801 rs.

AUSTRYA i WĘGRY.

Wiedeń, 18 czerwca. *Gazzetta d'Italia* donosi, że hr. Andrassy, austriacki minister spraw zagranicznych, wystósował do barona Kübeck depezę, w której żąda od Stolicy św. natychmiastowego odwołania apostolskiego nuncjusza w Wiedniu, msgra Falcinelli, ponieważ tenże w otwartym z gabinetem austriackim znajduje się sporze i ponieważ zdrowie jego w pożałowania godnym znajduje się stanie. Hr. Andrassy uważa podobno takie odwołanie za pierwszy krok do jakiegokolwiek z Stolicą św. porozumienia. Z drugiej strony mają wedle owego dziennika kardynał Antonelli i Ojciec św. mało być skłonni do zadośćuczynienia żądaniu hr. Andrassego. Baron Kübeck miał prócz tego inne jeszcze mało przyjemne dla Stolicy św. odebrać polecenia, tak że zerwanie stósunków dyplomatycznych między Austrią a Stolicą św. jest bliżkiem.

Czyżby austriacki minister spraw zagranicznych chciał iść w ślady za kolegą swoim w cesarstwie niemieckim? Wedle tego, cośmy powyżej wedle *Gazzetta d'Italia* przytoczyli, zdawaćby się to prawie mogło.

Obie izby rady państwa załatwiają przedłożone im jeszcze przez ministerstwo prace prawodawcze. Na wczorajszym posiedzeniu spodziewano się odpowiedzi ministra ks. Auersperga na znaną interpelację posłów galicyjskich; dotąd jednak nie mamy wiadomości, czy ks. Auersperg rzeczywiście już na tém posiedzeniu na nią odpowiedział.

W dotychczasowych wyborach do sejmku węgierskiego zyskało stronnictwo Deaka kilkunastu nowych posłów, stronnictwo opozycyjne zaś straciło ich kilku.

Dnia 15 m. b. zagał arcybiskup zagrzebski ks. Michajłowicz sejm kroacki. Nie pewno jeszcze, po której stronie okaże się większość; bo tak ze stronnictwa narodowego jak unionistowskiego stawili się na zagajenie sejmku wszyscy prawie posłowie. Biskupa Strossmayera witano, gdy wjeżdżał do Zagrzebia, tysięcznymi okrzykami „Żywi!“ wieczorem wyprawiono mu serenadę.

Wedle rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych barona Lassera zbiorą się sejmy krajowe w październiku.

MOSKWA.

W Moskwie mnożą się ostatnimi czasy samobójstwa pomiędzy młodzieżą. Z powodu śmierci, jaką sobie zadał pewien gimnazysta, jeden z dzienników petersburskich twierdzi, że młodzież za wiele się musi uczyć, że nauczyciele są zbyt surowi i wymagający i dla tego klasyczne kursa gimnazjalne są niejako dla życia niebezpieczne. Przeciw tej nedoręczności wystąpiły *Mosk. Wiedom.* wykazując, że przyczyną samobójstw pomiędzy młodzieżą jest gorszące pożytkie towarzyskie i rodzinne, i tak w szkole jak w domu objawiający się zupełny brak chrześcijańskiego wychowania.

FRANCYA.

Paryż, 17 czerwca. Wedle jednozgodnych głosów wielu dzienników francuskich prawica zaniechała zamierzonej interpelacji — część deputowanych tegoż stronnictwa zaproszona na obiad do hotelu prezydentury.

Journal des Débats, *Siècle* *Agence Haves* i inne zapewniają znów dzisiaj, że układy z Prusami w krótkim czasie pomyślnie się zakończą. Jako zasadę przyjęto podobno stopniowe ustępowanie Niemców z kraju w miarę wypłacania długu. Jak się dowiaduje paryżki korespondent do *Indép. belge*, zaproponuje rząd francuski wczesniejszą wypłatę 1go miliarda w grudniu r. b. w celu uwolnienia od wojsk pruskich departamentów Marny, Meurte i Mozeli — dwóch drugich miliardów w lutym 1873 r. dla oswobodzenia 4ch ostatnich departamentów. Niemcom jednak ta przyspieszona wypłata nie podoba się, bo chcieliby jak najdłużej gościć w uroczej krainie Franków a zarazem uniemożliwić reformę w zajętych departamentach.

Paweł de Cassagnac występuje przeciw redakcyi *Journal des Débats*, którą nazywa „zakładem wychowawczym“, zaopatrującym wszystkie rządy w dygnitarzy, dostarczającym cesarstwu senatorów a Rzeczypospolitej prefektów. Wylicza następnie posady, jakie redaktorzy tego pisma otrzymali za czasów cesarstwa. De Sacy został senatorem, Baudrillart naczelnym redaktorem *Constitutionnela*, Prévost-Paradol posłem w Waszyngtonie, Michał Chevalier senatorem a John Lemoine miał właśnie objąć kierownictwo pewnego bonapartystowskiego dziennika, gdy temu przeszkodził pamiętny dzień 4 września.

Dziennik *Le Progrès du Loiret* skazano stanowczo na 2000 fr. grzywien za powtórzenie spisu proskryptorów i donosicieli z dnia 2. grudnia, dokonanego przez Hipolita Magen.

Po mowie Thiersa przyjęto 347 głosami przeciw 238 §. 3, 42go artykułu pozwalający uwalniać żołnierzy na pewien czas od służby po sześciomiesięcznych ćwiczeniach. Następnie przyjęto cały artykuł czterdziesty drugi.

Powtarza się wiadomość, że prawe centrum zaproponowało lewemu centrum wspólne działanie w myśl umiarkowanej rzeczywistości. Dotąd jednak nie porozumiano się w tej sprawie dokładnie. — Thiers oświadczył podobno, że nie ma nic do nadmienia przeciw interpelacji dotyczącej spraw wewnętrznych — tylko że na interpelujących spadnie odpowiedzialność za skutki, jakieby nastąpić mogły w chwili obecnej, gdy się z Niemcami toczą układy.

Synowiec szacha perskiego, Abdullah-Mahomed-Mirza-Khan przybył na stały pobyt do Paryża. W Persji jest on na śmierć skazany za chęć wykradzenia jednej z żon szacha.

Wpływ żywiołów skrajnych w Zgromadzeniu narodowym coraz więcej przeważa — prawica nie chcąc wszczynać niesnasek w chwili, gdy się z Niemcami toczą układy, ustępuje — zręka się interpelacji w sprawie w wewnętrznej polityki. Natomiast radykalni biorą górę.

Rządy p. Thiersa się kończą — mówi p. Haussonville w *Journ. des Débats* a zaczynają się rządy p. Gambetty; wierzymy w możebność zwycięstwa umiarkowanej rzeczywistości, a spotykamy zwycięzki radykalizm. Dzienniki radykalne występują bardzo zuchwale, a Rappel zapowiada nawet wojnę domową i naftę komuny.

Wedle wręconej przez hr. Arnima p. Thiersowi noty opuszczają Niemcy cztery z pomiędzy zajętych departamentów 1 stycznia a dwa 1 marca pod warunkiem, że Francja przed 15 grudnia zapłaci miliard gotówką a dwa miliardy w 4 i 8mio miesięcznych wekslach bankierskich. Aż do wypłaty takowych pozostanie Belfort w niemieckich rękach.

Na posiedzeniu z 15 bm. rozprawiano najprzód nad mało znacznym wnioskiem. Gdy prezydent polecił przystąpienie do głosowania, zwrócono mu na to uwagę, że tylko 130 członków jest obecnych. Prezydent mimo to rozporządził głosowanie, którego rezultatem było 574 przeciw 4 głosom. (Ogólne śmiechy).

Nuncjusz papieżki i arcybiskup paryżki mieli 15 bm. naradę z p. Thiersem. Prawdopodobnie arcybiskup otrzyma kapelusze kardynalski.

Deputowani osad zgromadzili się w tymże dniu pod przewodnictwem p. Schölcher. Postanowiono zażądać od Zgromadzenia narodowego zaprowadzenia w osadach prawa wojskowego i sądów przysięgłych.

HISZPANIA.

Ponieważ król Amadeusz nie uważał za stósowne posłuchać rad ministerstwa, dotyczących zniesienia gwarancji konstytucyjnych, przeto gabinet podał się do dymisji, którą przyjęto. Ministerstwo zdało sprawę o tym wypadku kortezom — król odbył naradę z marszałkami obu izb — nowe ministerstwo już zebrane. Wszystko to stało się w kilku godzinach. Radykalni następują po liberalnych. Imiona nowych ministrów podały już telegramy.

W piątek 14 b. m. zgromadzenie radykalne w Madrycie zmanifestowało przychylność swoją względem ministerstwa Zorilli. Natomiast wielu gubernatorów prowincji drogą telegraficzną podało się do dymisji.

Kortezom odczytano dekret mianujący nowe ministerstwo i zawieszające posiedzenia — powszechnie spodziewają się bliskiego rozwiązania takowych.

Marszałek Espartero wzbrania się przybyć do Madrytu, podając za powód chorobę.

Zarząd stronnictwa republikańskiego postanowił, jak mówią ogłosić manifest, w którym oświadcza, że nie myśli wspierać radykałów.

Wedle doniesienia *Mond'u* rząd francuski napróżno oczekuje telegramów z Madrytu, gdyż telegraf nie funkcjonuje. Podobno w stolicy objawiają się manifestacy anti-dynastyczne. Wedle oficjalnego doniesienia, zamieszczonego w *Indép. belge* okazały się oddziały Karlistów w Amezcuas i w okolicy — rząd użył stósownych środków do przytłumienia powstania.

Mimo uspokajających oficjalnych wiadomości rządu, stanowisko króla Amadeusza z każdym dniem staje się krytyczniejszym. Podczas gdy w ostatnich dniach uwaga publiczności zajęta była zmianą ministerstwa, powstanie Karlistów wzmożło się z zadziwiającą siłą. Na dowód niech posłuży telegram ogłoszony przez Lyonską *Decentralisation*:

„Ceret (Pyreneje wschodnie)

15 czerwca, o 9 godz. zrana.

„Miasto Gerona poddało się wczoraj.

„Miasto Figueras zdobyte.

„Karliści zwyciężają wszędzie.

„Nowiny te uważajcie za oficjalne.“

WŁOCHY.

Wiele dzienników rozszerza oddawna tendencyjne wieści, że w układach, jakie się podobno pomiędzy Rosją a Watykanem toczą, Stolica apostolska uwiedzona politycznymi i świeckimi względami, robi Moskwie ustępstwa ze szkodą dla kościoła katolickiego w Król. Polskim. Wieści tych nie powtarzaliśmy dotąd, bo każdy Polak wie, co o nich sądzić. Zbija je też w jednym z ostatnich numer *Germanii* korespondent z Rzymu, wykazując, że układy dotyczą tylko obsadzenia wakujących stolic biskupich.

Skutkiem powodzi zbiory siana we Włoszech zupełnie stracone a zboża bardzo wiele ucierpiały. Najwięcej szkód poniosła Lombardia — w okolicy Ferravy 713 kilometrów kw. stoi pod wodą.

Katolicy meksykańscy nadesłali w tych dniach Ojcu św. znaczne sumy.

W czwartek 13 b. m. tysiąc przeszło osób należących do stowarzyszenia pań katolickich, otrzymało posłuchanie w Watykanie w sali książęcej. Markiza

Antici-Mattei odczytała adres życzący Ojcu św., aby Mu Opatrzność przedłużyła życie. Papiież we wspaniałej mowie, przerywanej częstokroć okrzykami otoczenia, napominał damy katolickie do odznaczania się — nie zbyt przymiśnią, lecz przyswieccania światu dziełami chrześcijańskiej miłości.

— *Monde* odbiera z Rzymu następny telegram: „Proces o zabójstwo żandarma Delucca, jest niesłychanym bezprawiem. Świadkowie gwizdali w obec generała gwardyi narodowej i pułkownika Titoni.“

— Jak donoszą *Mondowi*, sąd uwolnił morderców żandarma Delucca z obawy przed żywiołami rewolucyjnymi. Morderców obnoszono w tryumfie. Dzienniki liberalne, nawet *Opinione*, śpiewają hymny zwycięzkie, mówiąc, że Ojciec św. jest przyczyną wszystkiego złego, ponieważ utrzymuje gwardye.

— W niedzielę, 16 b. m. sześć tysięcy Rzymianek, stanowiących część stowarzyszenia dla interesów katolickich, udało się do Watykanu w celu złożenia Piusowi IX życzeń. Wierni napełnili galerye i muzea aż do belwederu. Papiież przemówił w te mniej więcej słowa: „Bóg zysła swemu namiestnikowi ciągle pociechy wśród tysiąca umarłych. Czytajcie księgi królów — przekonacie się, że lud hebrajski żądał na czele rządu mieć króla — wy przeciwie pozostajecie wiernymi papieżstwu. Nie przedstawiając stawiać zapory naprzeciw złości. Bóg, będący z nami, światłu wkrótce zajaśnieć dozwoli.“ — Okrzykami zapamiętało tę mowę.

— W dniu 16 b. m. przyjmował Ojciec św. tajnych i honorowych szambelanów, którzy przybyli dla złożenia Mu swych życzeń. Następnie udał się do sali tronowej, gdzie była zgromadzona arystokracja rzymska. Senator miał mowę, na którą Pius IX odpowiedział ze zwykłą sobie życzliwością. Tegoż wieczora o godzinie 6 1/4, odśpiewano uroczyste Te Deum w kościele ś. Piotra. Ojciec święty obecnym był uroczystości w zakrytej łożni nad atrium.

Ostatnie telegramy.

Wersal, 21 czerwca. Podczas wczorajszej rozmowy prawicy co do polityki wewnętrznej odpowiedział p. Thiers, że starania jego skierowane są do skonsolidowania rzeczypospolitej, której podtrzymanie i zagwarantowanie jest zbawieniem Francji, gdyż zakus monarchicznej restauracji sprowadziłby wojnę domową. Wedle dalszego zapewnienia p. Thiersa, jest jego polityka konserwatywną, za ostatnie wybory nie jest odpowiedzialnym, ponieważ neutralnie stał po nad stronnictwami. Korzystnymby było utworzenie izby drugiej jako konserwatywnej podpory rządu. Co do przeprowadzenia zasad konserwatywnych nie przyszło do porozumienia pomiędzy p. Thiersem a interpellantami.

Teatr krakowski w Poznaniu. *)

Na wtorkowym przedstawieniu dano w miejsce obieganego *Wyjaszka całego świata*, skoro p. Rychter zachorował, dwie sztuczki: odgrzebanego z popiołów zasłużonego wspomnienia Molierowego *Le Medecin malgré lui* — Lekarza mimo woli, oraz Königswintera *Sie hat ihr Herz entdeckt* — Zbudziło się w niej serce.

Pan przymusowy lekarz oby sobie był spoczywał w pokoju i nigdy się na polskiej scenie nie pokazywał, a co więcej nie odzywał się z obskurnymi konceptami, które już wcale dwuznacznikami nie są i nie rozmieszają, nie rozweselają, ale raczej zawstydzają każdego. Płaskie to koncepta, które chyba jaki historyk, literat i moralista przy zamkniętych drzwiach jeszcze odczytuje, aby podziękować Bogu, że przecież już dziś więcej publicznego sromu i nikt nie śmiałyby z takimi obscenami występować w teatralnej sztuce. My nie jesteśmy z rzędu lekkich moralistów i skrupułów nie posuwamy bynajmniej aż do tego, żebyśmy się każdym wolniejszym słowem obrażać mieli, ale granice pewne uznajemy konieczne. Nie jesteśmy też z rzędu tych entuzjastów, którzy palą kadzidła kapłankom w przybytkach Talii, wszakże pewne kapłaństwo uważamy za obowiązek dyrekcyi i w imię tego żądamy stanowczo, iżby przyzwoitość publiczną szanowano i nie czyniono szkody naszej scenie wygrzybianiem z francuskich pieśni tego, co już własni Moliera rodacy tam zostawiają. O przedstawieniu samem takiej sztuki nie nasza rzecz mówić — szkoda na to sił i czasu naszych artystów.

Druga frazka dramatyczna: *Zbudziło się w niej serce*, nie po raz pierwszy tu widziana, a nawet w głównej roli wcale dobrze dawniej przedstawiana. Jestto sobie wonny świeża naiwnością kwiateczek, który całą swoją wartość w roli Jadwigi (p. Urbanowiczówna) skupia. Reszta osób jest tylko tłem szarem dla lepszego kontrastu i uwydatnienia tej roli. Panna Urbanowiczówna jest jakby urodzoną Jadwigą i do tych ruchliwych, pełnych świeżej naiwności i zachwycającej prostoty ról jakby stworzona. Grała w ogóle bardzo dobrze, w niektórych miejscach z wyższym nawet urokiem. Zwrócimy przecież uwagę na ufryzowanie, które twarzyczce ujmowało tu potrzebnej kraszy, oraz na ową zarzutkę z naramniczkami, co figurze nadawało jakąś niekształtność. Zdaje nam się przytém, że pewne wciąganie ramion i topienie w nich za głęboko głowy, co się w maniere zdaje już przechodzić, psuje często wrażenie i okrada powabne wdzięki artystki. Gertruda (pani Ekerowa) doskonale swój pupilce sekundowała, czego znowu o dziaduniu (p. Fiszler) powiedzieć nie możemy. Za wielki, że się starém wyrażeniem posłużymy,

*) Dla braku miejsca dziś dopiero możemy umieścić sprawozdanie z wtorkowego przedstawienia.

za wielki kosztunek grą, a raczej przewracaniem oczu, a za mało nadania się do sytuacji.

W ogóle p. sufler, jeżeli to tylko jego amatorstwo a nie zbyt przyjacielskie poleganie pp. artystów na jego pociechowej usłudze, mógłby nie tyle wyrwać się naprzód z taką wyrazistością, bo skromna nasza publiczność zupełnie już zadowolona, kiedy raz, i to samego artystę, słyszy.

M.

Wiadomości miejscowe i potoczne.

Poznań, 21 czerwca.

— Od wczoraj bawi w Poznaniu sławny i ulubiony nasz artysta dramatyczny p. Jan Królikowski, a lubo w przejeździe tylko się na kilka dni zatrzymał, pochylił się sobie przecież, że nie opuści Poznania, nie dawszy sposobności do korzystania z jego gry genialnej. Wszakże to Poznań ma do takiej prośby i niejaki prawo, gdyż 25 lat temu tu właśnie młodzieńczy naówczas artysta pierwsze poszczęśliwił kroki. Niewątpimy, że Szanowna Dyrekcyja ze swęj strony poprze prośbę publiczności, a może i to spowodować zdoła, abyśmy n. p. w Zemście Fredry mogli widzieć i p. Królikowskiego i p. Richtera.

— Wedle doniesienia, jakie *Ostdeutsche Ztg.* odbiera z Mosiny, zabito wczoraj i zrabowano w bliskości Żabna brata młynarza Jaehna, w Mosinie mieszkającego. Zabity udał się przed kilku dniami do stryja swego w Książu po pieniądze, które miał u niego schowane. W gościńcu w Żabnie widziano go wczoraj pijącego z człowiekiem wzrostu wysokiego, włosów czarnych, w ubiorze czarno-szarym, około lat 30 liczącym. Z Żabna udał się obaj ku Mosinie borem, gdzie Jaehn zabity został. Morderca po dokonanej czyni i zrabowaniu trupa uciekł. Kobiety zbierające jagody po boru, słyszały wołania zabitego, później znalazły go już umarłego z kilku ranami w głowie. Morderca zostawił w pospiechu przy trupie paczkę, w której znajdowała się chustka, półkólnierzki, gacie i koszula w niebieskie pasy, znaczone nrem. 151.

— Inspektor policyi p. Klug wraz z kilku konstablami odbyli tych dni rewizyja podejrzanych sklepów i innych lokalów przy Żydowskiej ulicy, gdzie przebywać zwykli nierządnie. W jednym z tych sklepów znaleźli dwie dziewczyny dobrej tuszy, schowane w szafie tak małej, że trudno sobie było wydomać, jak się w niej pomieścić mogły. I na Wilhelmowskim placu schwymano nocą kilka takich kobiet.

— Budownicemu przy Młyńskiej ulicy zbiegł w niedzielę hausknicht, zabrawszy 19 tal.

— W sobotę aresztowany został robotnik pracujący przy kolei, który wydawał fałszywe marki w miejsce takich, jakie szachmistrze wydają robotnikom a które niektórzy restauratorowie przyjmują aż do ich wymiany przez szachmistrzów na gotówkę. Wczoraj rano zaś aresztowała policyja na rekwizywę zamiejscowej władzy policyjnej trzech robotników, przybyłych co tylko koleją, którzy dopuścili się oszustwa i opuścili robotę swoją w cegielni. Robotnicy ci chcieli wracać do Meklemburgii swęj ojczyzny.

— W Chodzieżu zawakuje z dniem 1 października rb. posada burmistrza. Pensya roczna do niej przywiązana wynosi 500 tal.

— Doniesienie teatru polskiego. Mam zaszczyt zawiadomić Szanownych Obywateli miasta i okolicy, że na dniu 22 czerwca b. r. towarzystwo dramatyczne pod moją dyrekcyją rozpocznie przedstawienia w mieście Pleszewie na sali hotelu Wielmożnego Waliszewskiego.

Przedstawienia sceniczne cztery razy w tygodniu będą dane niezmiennie, to jest: we wtorki, czwartki, soboty i niedziele wieczorem z uderzeniem godziny pół do 8ej. — Wybór takowych przeważnie literatury dramatycznej nasza narodowa dostarczy.

Abonament na 12 przedstawień scenicznych: Krzesło w 8 pierwszych rzędach talarów 6, w dalszych rzędach talarów 4.

Przynosząc Wam Szanowni rzetelną i uczciwą pracę, pełen ufności i wiary, siebie i moich towarzyszy oddaję zacości i opiece Ziomków.

Blisze szczegóły afisz ogłosi.

Pleszew, dnia 18 czerwca 1872 roku.

J. Kaliciński,
dyrektor.

— W onegdajszym terminie subhastacyjnym dóbr **Targowa Górka**, przed sądem w Środzie odbytym, nabył takowe p. Maks Mehlich na 290,000 tal.

— **Towarzystwo młodych kupców** ma zamiar urządzić d. 30 czerwca r. wspólną zabawę w parku „Victoria.“ Park oddany został na orzeczoną dzień wyłącznie do użytku dla towarzystwa.

— Przed czasem niedawnym nabył p. Michał Chłapowski **dobry ryerskie Wielkie Krzycko**, mające 3344 morgów areal; teraz zaś kupił hr. Grudziński **Małe Krzycko**, 2000 morgów areal mające, za 107,000 talarów od dotychczasowego właściciela pana Enger.

— W ostatnich czasach zaszły następujące zmiany w personalu **nauczycieli katolickich** w obwodzie rejencyjnym poznańskim:

Ks. proboszcz Gutzmer w Sierakowie mianowany został inspektorem szkół katolickich tamtejszej parafii; nauczyciele: Albin Stankiewicz przy szkole kat. w Przylepkach w powiecie śremskim umarł dnia 3 maja b. r.; Wolniewicz w Babimoście powołany został jako nauczyciel etatowy przy szkole kat. w Otuszu w powiecie bukowskim; Mąkowski jako nauczyciel tymczasowy do szkoły kat. w Siekowie w powiecie kościańskim; Jabłoński w Jarocinie jako nauczyciel tymczasowy do szkoły kat. w Skalmierzycach; Linke potwierdzony został jako nauczyciel przy szkole kat. w Ludomach w powiecie obornickim a Samulski przy szkole kat. w Droszewie w powiecie pleszewskim. Nauczyciel Krajewicz przy szkole kat. w N. Przysiecu zwolniony został z urzędu. W obwodzie rejencyjnym bydgoskim potwierdzeni zostali jako nauczyciele: Woźniak przy szkole katolickiej w Kiszkuwie; Jaskulski przy szkole kat. w Wymysłowie w powiecie mogińskim; Pawlik przy szkole kat. w Wygodzie w powiecie inowrocławskim; Ruszczyński przy szkole k. w Podlesiu kość. w powiecie wągrowieckim; Paźwicz powołany został jako nauczyciel tymczasowy do szkoły katol. w Łabiszynie; Ponicki jako 2 nauczyciel przy szkole kat. w Gołańczu; Perzyński jako 4 nauczyciel przy szkole k. w Trzemeszynie; Dymek jako 3 naucz. przy szkole kat. w Żninie; Świątkowski do szkoły k. w Oleśnicy w powiecie chodzieskim; umarł nauczyciel Pawłowski w Rgielsku w pow. wągrowieckim.

— **Donoszą** nam, co następuje: W Pieraniu pod Dąbrówką odbył się ma w dniach od 22 do 30 bm. misya, którą jak zwykle kierować będą Jezuiti. Właściciel Pierania p. Freitag, który przed trzema dopiero laty nabył majątność tę z rąk polskich, dowiedziawszy się o misyi, zatelegraował podobno do Berlina z prośbą, aby władze zakazały tę misyę, przy czem p. Freitag miał użyć wyrażenia, że misyę takie burzą lud i odwodzą od pracy. W razie niezakazania misyi zażądał p. Freitag podobno pomocy wojskowej na wszelkie możliwe wypadki. Prośba p. Freitag'a nie znalazła uwzględnienia, a krok jego nawet wśród Niemców powiatu inowrocławskiego wielkie wywołał oburzenie. Zamieszkał tu oddawna Niemcy zwyczajni są bowiem misyi podobnych, i wiadomo im, że misyę zamiast zaburzeń, których obawia się p. Freitag, błogie tylko wydawały owoce. (Gaz. Tor.)

— *Bromberger Ztg.* donosi, że kilku najbiedniejszych **obywateli Polaków** założyło towarzystwo akcyjne z kapitałem zaklado-

wym 150,000 tal. celem budowy parowej pralni wełny. Akcye po 100 tal. rozabrano w niespełna dwa tygodnie a obecnie towarzystwo jest w trakcie kupna odpowiedniego do fabryki gruntu. Głównym warunkiem gruntu, na którym pralnia ma być zbudowana, jest miękka woda jedynie stósowna do prania wełny. W tym też celu już w kilku miejscach robiono poszukiwania, których rezultat dotąd niewiadomy.

— **Wąbrzeźno**. 11 czerwca. Dziś odbyły się tu wybory na burmistrza; kandydatów zgłosiło się było 46. Szczęście nam polskim reprezentantom zakwitło: obrany został tutejszy nauczyciel p. Kandulski 15 głosami; z niemieckiej strony odebrał p. burmistrz Kukert z Kowalewa 3 głosy.

Agitacyja była wielka, ponieważ zastępca burmistrza pan Thummel tak był zagrzany, iż po jednego reprezentanta Niemca sam pojechał podczas paury na wybudowanie, aby go sprowadzić na wybory.

Szczęść nam Boże dalej na drodze ku świętej jedności, bo ta tylko jest rękocią naszego zwycięstwa. (Gaz. Tor.)

— **Świecie**, 13 czerwca. **Gorączka emigracyjna**, panująca na całej przestrzeni sięgającej od Meklemburgii przez Pomorze aż do zachodnio-pruskich powiatów, wzmożła się obecnie nadzwyczaj w powiecie świeckim i to podobno więcej pomiędzy ludnością polską niż niemiecką. W czasie od 1 stycznia aż do ostatniego kwietnia wyjechało 323 mieszkańców powiatu, wyłącznie robotników i chałupników, którzy po największej części udali się w okolice Chicago. Wiele już pisało, że ich oczekiwania zostały zawiedzione i że są narażeni na głód, ponieważ tysiącami bez zajęcia po kraju biegają i żeby chętnie do domu do lasów tucholskich wrócili, gdyby tylko mieli za co.

— Liczba **akademików** z W. Księstwa Poznańskiego wynosiła w półroczu zimowym 1871/72 na różnych uniwersytetach 404. Z tych słuchało teologii katolickiej 5, protestanckiej 10, prawa 108, medycyny 149, filologii i historii 97, matematyki i nauk przyrodniczych 26, kameralii i agronomii 9. Z owych 404 akademików przypada na uniwersytet w Berlinie 177, w Wrocławiu 138, w Getyndze 3, w Greifswaldzie 55, w Hali 15, w Królewcu 9, w Monasterze 7; natomiast na uniwersytety w Bonn, Kielu i Marburgu nie uczęszczał żaden akademik z W. Księstwa Poznańskiego.

— Projektowana przez landrata powiatu Lieberskiego (Heilsberg) **uroczystość Wiedervereinigungu Warmii nie przyjdzie do skutku**. Zdrowy zmysł Niemców warmińskich, w którym od dawna pokładaliśmy tę ufność, zwyciężył. (Gazeta Tor.)

— Na początku czerwca umarł w Greifswaldzie profesor tamtejszego uniwersytetu, tajny radca rejencyjny **Grunert**, pamiętny zapewne jeszcze licznym uczniom byłego gimnazjum trzemeszkiego ztąd, że z jego podręczników uczyli się matematyki; w Gdańsku umarł pozasłużbowy radca szkolny ks. dr. Ditki, szanowany po całej Warmii.

— **Zawiązuje się w Cieszynie Towarzystwo Naukowe Pomocy dla Księstwa Cieszyńskiego**, którego celem będzie wspieranie uczącej się młodzieży naszej w szkołach wyższych. Statuta już są rządowi do zatwierdzenia podane. (Gwiazdka Ciesz.)

(W.) **Srem**, 18 czerwca. (Nabożeństwo majowe. — Procesya Majówki. — Parafialna konferencyja nauczycieli elementarnych. — Kupno wsi.)

Przez cały ubiegły miesiąc maj odbywały się regularne nabożeństwo w tutejszym klasztorze OO. Jezuitów. Przemawiając do serca to nabożeństwo poświęcone czci Najświętszej Panny Maryi, ścierało codziennie licznych parafian do kościoła OO. Jezuitów, położonego uroczu na wzgórzu, panującym nad całem miastem i tuż u podnóża wijącej się i krętą rzeką Wartą. Dziedzic przed klasztorom upiększa śliczny posąg Matki Boskiej wykutęj z piaskowca, który poświęcony w czasie majowego nabożeństwa przy wielkim udziale wiernych.

Procesya w święto Bożego Ciała odbyła się z wielką uroczystością. Na czele szły rozmaite bractwa i cechy z chorągiewkami, obrazami i światłem jarzącym, dalej uczniowie tutejszego gimnazjum w uszykowanych szeregach wraz z swymi profesorami, po nich duchowieństwo świeckie i zakonne w asystencyi bractwa strzeleckiego, a zamykał ten pochód uroczysty nader liczny tłum wiernych parafian. Wśród duchowieństwa niósł Najświętszy Sakrament celebrujący ksiądz proboszcz Mentzel, prowadzony przez dwóch obywateli wiejskich, przed którym dwanaście panien w bieli rzucalo kwiaty przez ciąg całej procesyi. Otarze bardzo pięknie przystrojone, do których odbywała się procesya, były jeden przy farniej ulicy przed domem majstra szewskiego Troińskiego, i trzy w Ryнку przed domami właściciela miejskiego Filipińskiego, traktynika Kolińskiego i pani Konikiewiczowej. Chór śpiewaków złożony z uczniów gimnazjalnych, odśpiewał przy każdym z czterech ołtarzy łacińskie pieśni do uroczystości zastósowane. Ulice Farna i Kościelna którądy procesya wychodziła i wracała, tudzież domy przy ulicach tych położone przystrojone były w zieleń, wieńce, girlandy, obrazy i kobierce. Wiele domów było iluminowanych. Najśliczniejsza pogoda towarzyszyła temu wspaniałemu obrządkowi kościoła katolickiego, który trwał od godziny dwunastej do pierwszej z południa. Przez oktawę Bożego Ciała odbywały się nieszpory solenne w obu kościołach, farnym i pofranciszkańskim.

Coroczne majówki miały także tutejsze szkoły elementarne, katolicka, protestancka i żydowska, tudzież wyższy zakład naukowy żeński, będący pod kierownictwem nauczyciela gimnazjalnego dra Englisha. Uczennice wyższego zakładu naukowego odbyły majówkę w poniedziałek dnia 3 b. m. do strzelnicy, położonej za miastem parę tysięcy kroków w klinie przeryznających się zwirówek śremsko-poznańskiej i śremsko-zaniemskiej. Pogoda nie sprzyjała tej majówce, ale niustraszone panienki wytrwały do końca i bawiły się w różne gry i tańcami na sali strzelniczej. Sztuczki przez nie odebrane, polska, niemiecka i francuska, powiodły się bardzo dobrze i podobały się licznie zebranym rodzicom, opiekunom i krewnym młodzieży żeńskiej. Cztery klasy katolickiej szkoły elementarnej miały majówkę we wtorek dnia 11 b. m. Odbyto ją do lasu zbrudzewskiego, kilka tysięcy kroków za miastem się znajdującą. Pogoda sprzyjała tej przechadzce naszej dziatwy miejskiej. O ubogich dzieciach nie zapomniano. Czterech nauczycieli katolickich, pod których okiem majówka się odbyła, dołożyło wszelkich starań i wielkiej gorliwości, aby dzieci mile i przyzwoicie czas na majówce przepędziły. Inspektor szkoły, ks. Mentzel, również i ks. mansonarz Nalenty, przybyli pomiędzy wielu innymi gośćmi z miasta na plac zabawy, na którym parę godzin poobiednich z bawiącą się dziatwą przepędzili. Wieczorem około godziny dziesiątej powródziły dzieci do miasta, a odśpiewawszy przed kościołem farnym pieśń: „Witaj Królowo“ i wykrzyknawszy księżom i nauczycielom swoim „niechaj żyją“, rozeszły się spokojnie do domu. Szkoły protestancka i żydowska odbyły już poprzednio majówki.

W środę dnia 12 b. m. nauczyciele parafii śremskiej odbyli konferencyja parafialną pod przewodnictwem inspektora szkolnego proboszcza Mentzla w Sremie. Naukę o nowych miarach i wagach miał z dziećmi nauczyciel Urbanowski, a nauczyciel Smolboski odczytał pracę „o historycznym rozwoju turniejów.“ Prelegent jest fachowym znawcą tego przedmiotu, gdyż odebrał wykształcenie w ćwiczeniach gimnastycznych w centralnym zakładzie naukowo-gimnastycznym w Berlinie. Rozpoczęcie konferencyi poprzedziło wysłuchanie przez zebranych nauczycieli mszy ś. odprawionej przez księdza inspektora. Na konferencyja zebrał się wszyscy nauczyciele prócz dwóch, którzy dla zaszczytów przeskąd ważnych przybyć na nią nie mogli.

W ostatnim czasie kupił p. Prot Prejbsz wieś Kunowo położoną w śremskim powiecie a obejmującą około 1000 morgów od pana Trzebuchowskiego za 62000 talarów. Móg ziemie kosztuje sześćdziesiąt talarów. Pan Prot Prejbsz przepędził kilkanaście lat na Ukrainie, a obecnie przeniósł się znowu do dawniejszych swoich stron rodzinnych. Witając nowego pracownika pomiędzy nami w tutejszym powiecie, życzymy mu jak najlepszego powodzenia.

Rozmaitości.

— Donoszą z Ruszczyka nad dolnym Dunajem o **strasznej burzy** która dnia 4 bm. nawiedziła to miasto wraz z oberwaniami się chmury i gradem. 900 domów w dzielnicach tureckiej i ormiańskiej zostało całkowicie zburzonych, dwa meczety zwały się, większa część minaretów uszkodzona; skład towarów przy dworcu kolei ruszczycko-warneńskiej zbudowany z kamienia rozwalony został nawałnicą. W porcie zatonyły dwie tureckie łodzie działowe i kilka statków żaglowych, przeszło 600 wozów ładowanych pszenicą turecką stojących nad brzegiem Dunaju znikło rozbite burzą a wiatr i woda uniosły pszenicę. Zginęło też wiele bawołów, które tę pszenicę przywoziły i których nie zdołano uprowadzić wcześniej. Dzielnicą chrześcijańska miasta ucierpiała tylko od gradu. Burza ta trwała tylko dwie godziny.

Przybyli do Poznania

dnia 21 czerwca.

HOTEL PARYZKI. Tomicki z Krobi, Skoraszewski z Wysoki, Rudnicki z Leszna, dr. Golski z Buku, Szrader z Skołowa, Wojciechowski z Kórnika.
HOTEL DU NORD. Braunek z żoną z Zielnik, Wize z Michorzewa, pani Gąsiorowska z Król. Pol., ks. prob. Grodzki z Lechłina, hr. Miączyński z Pawłowa.
HOTEL BERLIŃSKI. Rybiński z Strzembkowa, Otocki z Chwalibogowa, Opitz z Łowencina.
HOTEL RZYMSKI. Chełkowski z Starogrodu, Dziembowski z Roszkowa, Jackowski z Lipienka, Zakrzewski z Osieka, Szczaniński z Miedzychoda, Chłapowski z Turwi, Chłapowski z Szóldr.
HOTEL DREZDEŃSKI. Pani Śliwińska z rodziną z Soboty.

Gospodarstwo, handel i przemysł.

Giełda poznańska, 21 czerwca.

Poznańskie 3 1/2% listy zastawne 94 3/8 tal. płacono. — Poznańskie 4% nowe listy zast. 92 3/8 tal. p. — Poznańskie listy rentowe 95 3/4 tal. p. — Pozn. 5% obligacje prow. 100 1/8 tal. p. — Pozn. 5% obligacje powiat. 100 1/4 z. — Poznańskie 4 1/2% oblig. powiatowe 94 tal. p. — Oblig. pozn. mel. Obry 94 p. — Obl. miejsk. II em. 4% 91 tal. p. — Oblig. miejsk. 5% 100 1/4 tal. p. — Pruskie 3 1/2% obl. państw. 91 1/2 z. — Rosyjskie banknoty 82 3/4 tal. p. — Półn.-niemiecka pożyczka związkowa 101 1/2 tal. p. — Tellus Actien (Bniński, Chłapowski, Plater et Comp. 113 tal. z. — Akcje banku prow. pozn. 114 tal. p. — Pruska 4% państwową pożyczka 95 7/8 tal. z. — Zagraniczne banknoty 99 1/12 tal. z.

Żyto: (pr. 1000 kilo) wypowiedziano — węgpi; na czer. 49 1/3 —, czerwiec-lipiec 49 1/2 —, lipiec-sierpień 48 7/8 —, sierpień-wrzesień 48 1/2 —, wrzes.-paźd. 49 1/2 —, jesień 48 1/2 — tal. p.

Okowita: z beczką: (pr. 100 litrów — 10,000% Tralles.) wypowie. — kwart; na czerwiec 23 1/3 —, lipiec 23 1/2 —, sierpień 23 1/12, wrzesień 21 3/4, październik 19 tal.

CENY TARGOWE
w mieście Poznaniu,
dnia 7 czerwca 1872 roku.

	CENY:		
	Najwyż.	Średnia.	Najniższa
Pszonicy pięknej, szefel po 42 kil.	3 10	3 5	3 2 6
" " średniej " 42 "	3	2 27 6	2 25
" " pośledn. " 42 "	2 22 6	2 21 3	2 20
Żyta ciężkiego " 40 "	2 4	2 3 6	2 2 6
" " średniego " 40 "	2 1 3	2	1 27 6
" " pośledn. " 40 "			
Jęczmienia wielk. " 37 "	1 25	1 20 9	1 20
" " drobn. " 37 "			
Owsa " 25 "	1 10	1 7 6	1 5
Grochu do gotow. " 45 "			
Grochu na paszę " 45 "			
Rzepiu zimowego " 45 "			
Rzepiku zimowego " 37 "			
Rzepiku latowego " 37 "			
Tatarki " 35 "			
Kartofli " 50 "			
Wyki " 45 "			
Zubinu żółt. " 45 "			
" " niebiesk. " 45 "			
Koniczyny czerw. ent. po 50 "			
Koniczyny białej " 50 "			

Giełda berlińska, 20 czerwca.

Pszonica: per 1000 kilo w miejscu 72—84 tal. wedle gat. żąd.; na czerwiec i czerw.-lipiec 80—79 1/2—80 tal. płać; lipiec-sierp. 77 3/4—1/3—78 tal. płać; sierpień-wrzes. — tal. Żyto per 1000 kilo w miejscu 46—54 tal. wedle gatunku żądano; średnie 42 3/4, ze statku, piękniejsze 53 tal. z kolei płać; na czerw. i czerw.-lip. 49 3/4—1/2—50 1/2—3/8 tal. p. lipiec-sierpień 50—49 3/4—50 3/8—1/2 tal. p. sierp.-wrz. 50 1/2—1/8—51—50 3/8 tal. p. Jęczmień: per 1000 kilo mały i wielki 45—60 tal. wedle gat. żąd. Owies per 1000 kilo w miejscu 40—50 tal. wedle gatunku żąd.; pośledni wschodnio pruski 42—43, pomorski i marchijski 46—47 1/2 tal. z kolei płać; na czerw. 46 1/2 tal. p.; czer.-lip. 46; lip.-sierp. 44 tal. p.; sierpień-wrzes. — tal. Groch per 1000 kilo do gotowania 51—58 tal., na paszę 46—50 tal. Rzepak — tal. Olej rzepiowy per 100 kilo w miejscu 22 3/4 tal. p.; na czerw. i czerw.-lipiec 22 1/4—22 1/2 tal. płać; lipiec-sierp. 22 3/4 tal. p.; sierpień-wrzes. — tal. Olej lniany per 100 kilo w miejscu 25 1/4 tal. Olej skalny per 100 kilo w miejscu 13 tal.; na czerwiec i czer.-lip. 12 1/3 tal.; lipiec-sierp. i sierpień-wrzes. — tal. Okowita per 100 kilo po 100% 10,000% w miejscu bez beczki 24 tal. 9—11 sgr. płać; na czerwiec 24 tal. 7—8 sgr. p.; czerw.-lip. i lipiec-sierp. 24 tal. 24 sgr. 7—5 sgr. płać; sierpień-wrzes. 23 tal. 9—15—13 sgr. płać.

Mąka. Berlin, 20 czerwca. Mąka pszenna per 100 kilo nr. 0: 11 1/4—10 1/2 tal.; różana netto bez cła nr. 0: 8 1/6—7 3/4 tal.

Giełda wrocławska, 20 czerwca.

Żyto per 1000 kilo wyżej, na czerw. 55 1/2—56 1/4 tal. p.; czerw.-lip. 53—53 3/4 tal. płać; lip.-sierp. 52 1/2 tal. p.; sierpień-wrzes. — tal. p. Pszenica per 1000 kilo, na czerw. 83 tal. żądano. Jęczmień per 1000 kilo na czer. 49 1/2 tal. żąd. Owies per 1000 kilo na czerw. i czerw.-lip. 45 tal. płać. Olej rzepiowy per 100 kilo bez ruchu; w miejscu 24 tal. żąd.; na czerw. 23 1/2 tal. żądano; czer.-lip. i lip.-sierp. 23 tal. żąd.; sierp.-wrz. — tal. Oko-

wita per 100 litrów po 100% bez zmiany, w miejscu 23 3/4 tal. żąd.; 23 1/2 tal. p.; na czerw. i czerw.-lip. 23 1/3 tal. płać i żąd.; lip.-sierpień 23 1/2 tal. p.; sierp.-wrz. 23 3/4 tal. żąd.

Na targu

Postanowienia kom. polic.	W tal., sgr. i fen. za 100 kilogramów					
	Towar:	piękny	średni	pośledni	tal. sgr. fen.	tal. sgr. fen.
Pszonica biała	8 5	8 14	8	6 25	7 10	7 10
	7 27	8	7 18	6 20	7 3	7 3
Żyto	5 12	5 15	5 7	5	5 8	5 8
	4 26	5	4 22	4 18	4 27	4 27
Jęczmień	4 20	4 22	4 18	4 14	4 16	4 16
Owies	5 6	5 12	4 24	4 4	4 13	4 13
Groch						

Kursa telegraficzne.

Szczecin 21 czerwca 1872.

Stan powietrza: —
 Pszenica: trz. się na czerwiec 79 3/4
 na czerwiec-lipiec 79
 na wrzesień-paźd. 74 1/4
 Żyto: trzyma się na czerwiec-lipiec 48
 na lipiec-sierpień 48 1/2
 na wrzesień-paźd. 50
 Olej rzepiowy: bez handlu w miejscu 20
 na jesień 20
 Okowita: trz. się w miejscu 23 1/12
 na czerwiec-lipiec 24
 lipiec-sierp. 23 1/2
 na wrzesień-paźd. 20 1/2

Berlin, 21 czerwca 1872.

Stan powietrza: pochmurno

	kurs pocz.	kurs końc.		kurs pocz.	kurs końc.
Pszon.: słabo	79 1/2	—	Olej skalny:	—	—
na czerwiec	—	—	w miejscu	13	—
na czerwiec-lip.	73	—	March. poz. K. Ż.	58 3/8	—
na wrzes. październ.	—	—	Pruskie oblig. p.	—	—
Żyto: spok.	50	—	Nowe pozn. lis. z.	—	—
na czerwiec	50 1/4	—	Pozn. rent. listy	213	—
na czerwiec-lip.	50 3/8	—	Kolej żel. państw.	123 1/4	—
na wrzes. październ.	50 3/8	—	Lombardy	—	—
Olej rz. trz. się	22 3/4	—	Austr. losy z 1860	—	—
w miejscu	22 3/4	—	Włoska renta	67 1/2	—
na czerw.	22 5/12	—	Amerykany	96 7/8	—
na czerwiec-lip.	23 5/12	—	Austr. akcje kre.	207 1/4	—
na wrzes.-paźd.	—	—	Pożyczka tureck.	52 1/4	—
Okowita: mocno	24 7	—	7 1/2 % Rumuny	—	—
na czerwiec	24 7	—	Pol. listy likwid.	—	—
na lipiec-sierp.	24 7	—	Rosyjsk. banknoty	—	—
na wrzes.-paźd.	20 12	—	Austr. renta sreb.	—	—
Owies: słabo	46 1/2	—	Usposb: mocno	—	—
na czerwiec	—	—			

Redaktor: E. Michałek.

Dnia 19 b. m. zakończył żywot doczesny ś. p.

X. Józef Nather

zamieszkały w Śmiglu dawniej probosz w Gesejwku. Pogrzeb w sobotę rano.

(386)

R.

Handel

J. Mondré'go

w Poznaniu, (Chwaliszewo 39) jest zaopatrzony w znaczne zapasy

słoniny

i smolcu wieprzowego

w cenie po 7 sgr. za funt w miejscu, zaś odpowiednio tańiej po za o brębem celnym dla zamiejscowych. (385)

Przy nadchodzącej porze polecam Szanownym obywatelom Ziemiakom mój znaczny ZAPAS

wszelkich rejestrów gospodarskich.

Także pozwalam sobie polecić i mój znacznie i bogato zaopatrzony skład galanterii, mianowicie wyroby z skóry, torebki do podróży, torebki do pieniędzy itd. wszystko po jak najumiarkowańszej cenie.

W. z Łakińskich Maszewska

(329)

Poznań. Hotel Francuzki.

Dom Zajezdny

w Pelplinie

jest do sprzedania lub do wydzierżawienia pod bardzo korzystnymi warunkami. (356)

Bliższe szczegóły u W. Stefańskiego w Pelplinie lub u tegoż do 20 m. b. w Poznaniu ulica Kozia Nr. 11.

Nakładem księgarni

F. H. Richtera

co tylko opuściło prasę i jest do nabycia we wszystkich księgarniach w Poznaniu i na prowincyi:

PORADNIK DOMOWY HOMEOPATYCZNY,

podający wskazówki leczenia chorób na podstawie homeopatyi w nieobecności lekarza przez **Marcelego Dłużniewskiego.** (333) Cena 1 tal. 20 sgr.

Puszki do konserwów

najlepszego gatunku wyrabiam podług zamówienia (325)

Józef Antoszewski

w Bazarze.

Amerykański

smolec wieprzowy

poleca po cenach jak najtańszych (383)

H. Hummel

Wrocławska ul. Nr. 9.

Niżej podpisany poleca swój skład zaopatrzony w świeże i znaczne zapasy wyrobów z miedzi i mosiądzu własnej fabryki jako to: wszelkie naczynia kuchenne, kotły, łądła, sagany, maszyny do lodów, moździerz, żelazka do prasowania i td. (314)

J. Krysiwicz,

Ul. św. Marcińska Nro. 72.

Kurs papierów na giełdzie.

Berlin, dnia 20 czerwca 1872.

Papiery niemieckie.

Dobrow. poz. państw.	4 1/2	101 1/2	pl.
Poz. państw. z r. 1859	5	100	pl.
Oblig. długu państwa	3 1/2	91 3/8	pl.
Prem. poz. państw. z 1855	3 1/2	121 7/8	pl.
Oblig. miasta Berlina	5	103	pl.
dito	4 1/2	101	pl.
dito	3 1/2	83 3/4	pl.
Wrocławskie	4 1/2	—	pl.
Listy zast. wsch. pr.	3 1/2	85	pl.
dito	4	94 1/2	pl.
dito	4 1/2	100 1/2	pl.
dito	5	100 1/2	pl.
Poznańskie (nowe)	4	92 3/4	pl.
Szląskie	3 1/2	—	pl.
dito lit. A.	4	—	pl.
dito nowe	4	—	pl.
Zachodnio-pruskie	3 1/2	82 3/4	pl.
dito	4	92 1/2	pl.
dito	4 1/2	100 3/8	pl.
dito II serya	5	103 3/4	pl.
dito	4	—	pl.
Listy rent. poznańskie	4	94 7/8	pl.
dito pruskie	4	95 1/4	pl.
dito szląskie	4	95 3/4	pl.

Zagraniczne papiery.

Austr. renta sreb.	4 1/8	65	pl.
dito papier.	4 1/8	58 3/8	pl.
Austr. losy z r. 1854	4	88 1/4	pl.
dito losy z r. 1858	—	117	pl.
dito losy z r. 1860	5	94	pl.
dito losy z r. 1864	—	88 1/2	pl.
Rosyjsk. polsk. obl. sk.	4	76 3/4	pl.
Polsk. crt. lit. A à 300 złp.	5	93 1/2	pl.
dto obl. cząst. à 500 złp.	4	102 3/8	pl.
Polsk. listy zast. III em.	4	75 1/4	pl.
dito nowe	4	75 3/8	pl.
Polsk. listy likwid.	4	64 1/4	pl.
Ameryk. pożyczka 1882	6	96 1/8	pl.
Rumuńska pożyczka	8	—	pl.
Rum. oblig. kol. żel.	7 1/2	46 1/4	pl.
Renta francuzka	5	85 3/8—1/2	pl.
Włoska renta	5	67 1/2	pl.
Pożycz. tureck. z r. 1865	5	52 1/8—3/8	pl.

Akcyje zakładowe kolei żelaznych.

Berlińsko-szczecińska	4	192 1/2	żąd.
Halls-zóraw-gubeńsk.	4	64 1/2	pl.
Kolej po pr. brz. Odry	5	118 3/8	pl.
Marchijsko-poznańska	4	58 3/8	żąd.
Dolnoszląz.-march.	4	94 1/2	pl.
Górnoszl. kol. lit. A. C.	3 1/2	219 1/4	pl.
dito lit. B.	3 1/2	—	pl.
Wsch.-pruska kol. pol.	4	46 7/8	pl.

Starogardzko-poznańsk.	4 1/2	100 3/8	pl.
Galicyska Ludwika	5	110—3/4	pl.
Austr.-franc. kolej państw.	3	214—13 1/2—3/4	pl.
Austr. półn. zachodn.	5	131	pl.
dito kolej Rudolfa	5	81 1/8	pl.
dito kolej połudn.	5	123—1/4—1/8	pl.
Warszawsk.-wiedeńsk.	5	87 1/2	pl.
Elżbiety kolej zachod.	5	115 7/8—3/8	pl.

Krajowe oblig. z praw. pierwsz.

Berlińsko-zgorzelicka	5	102	pl.
Marchijska lit. A.	5	101 7/8	żąd.
Górnoszląska lit. A.	4	—	pl.
dito lit. B.	3 1/2	85 1/2	pl.
dito lit. C.	4	—	pl.
dito lit. D.	4	—	pl.
dito lit. E.	3 1/2	84 1/8	pl.
dito lit. F.	4 1/2	99 1/2	pl.
dito lit. G.	4 1/2	99	pl.
dito lit. H.	4 1/2	99	pl.
Górnoszl. koźło-bogum.	4	95 1/2	pl.
dito III emisya	4 1/2	99	pl.
dito IV emisya	4 1/2	99	pl.
dito V emisya	5	102 3/4	żąd.
Górnoszl. starog.-pozn.	4		